

РЕШЕНИЕ

№ 38890

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **6282** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение от 06.01.2025 г., постановено по НАХД № 17087/2023 г., Софийският районен съд е потвърдил Електронен фиш сер.К, № 8350371/08.11.2023 г., издаден от СДВР, с който на А. В. Г. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], е наложена глоба в размер на 50 лв. на основание чл.189, ал.4 във вр.с чл.182, ал.2, т.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, за нарушение по чл.21, ал.2 във вр.с ал.1 ЗДвП. Със същото решение А. В. Г. е осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят Г., който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Г., обжалва същото. Касаторът се оплаква от неправилно изяснена от СРС фактическа обстановка и навежда доводи за липса на ограничаващ скоростта знак извън населеното място. С жалбата се иска отмяна на касираното решение и отмяна на електронния фиш, както и присъждане на разноски. В с.з. касаторът не се явява и не се представлява, а с писмена молба процесуалният му представител е изразил становище в подкрепа на доводите в касационната жалба. Моли за присъждане на разноски съгласно приложен списък и отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, в с.з. не изпраща процесуален представител, но чрез юк.П. е подал писмени бележки, в които изразява становище за нейната неоснователност; моли съдебното решение да се остави в сила, като в полза на СДВР бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София град, като провери обосноваността и правилността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Районният съд правилно и въз основа на събраните и кредитирани по делото доказателства е установил следната фактическа обстановка: на 08.11.2023 г. в 15:33 ч в [населено място], по Околовръстен път №437 - К., с посока на движение от [улица]към бул."Ц. шосе, лек автомобил А. А4 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на касатора А. В. Г., се е движел със скорост от 86 км/ч, при ограничение на скоростта 70 км/ч, въведено с пътен знак В-26 извън населено място. Лекият автомобил се е движел с превишена скорост над разрешената от 16 км/ч. Скоростта на МПС е била измерена с автоматизирано техническо средство - видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип С. М2, № MD 1197. Изготвен е снимков материал към създадения клип.

Скоростта на движение е установена с посоченото техническо средство чрез изготвяне на фотоснимка, отразяваща дата, час, адрес и географски координати, както и скорост и самото превозно средство, в частност регистрационния номер на същото. Въз основа на тези данни на основание чл.189, ал.4 във вр.с чл.182, ал.2, т.2 на А. В. Г. в качеството му на собственик на превозното средство е бил издаден атакуваният пред СРС фиш.

В производството пред СРС са изискани и приложени справки от Българския институт по метрология - Удостоверение за одобрен тип на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения С. М2, с номер на устройството MD1197. От протокол за извършена последваща проверка е установено, че на системата е била извършена последваща проверка на 14.03.2023 г. и към датата на нарушението е била технически годна. Представена е Заповед № 81213-931/30.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, с което е утвърдена формата на електронния фиш.

За да потвърди обжалвания пред него ЕФ, районният съд е приел, че нарушението е безспорно доказано, а при установяването му са спазени всички изисквания на закона.

Съдебното решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу ЕФ, който подлежи на съдебен контрол на основание чл.189, ал.8 ЗДвП.

СРС е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото. Законодателят е предоставил възможност на определените от министъра на вътрешните работи служби при установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на МПС (чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП), които снимки и/или видеозаписи са част от доказателствения материал към административната преписка. Приложени към преписката са копие от регистъра на одобрените за използване типови средства относно стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения на Българския институт по метрология и протокол от последваща/периодична проверка на Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди" към Българския институт по метрология, посредством които се установява, че процесното автоматизирано техническо средство е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа и след като техническото средство е преминало през периодична проверка. В този смисъл касационните оплаквания са неоснователни

и недоказани.

На основание чл.189, ал.4, изр.второ ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Атакуваният ЕФ съдържа изрично уточняване, че е издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, която е териториална структура на МВР. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, стационарно в настоящия случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по тълк.дело № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. В този ред на мисли е неоснователно касационното оплакване за липса на дата на издаване на ЕФ, доколкото такъв негов реквизит в закона липсва. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл.59, ал.2 ЗАНН във вр.с чл.189, ал.8 ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено.

По делото пред районния съд е приложена разпечатка от заснетия видео-клип, на който ясно личи рег.№ на автомобила. Издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Неоснователно е касационното оплакване за неправилно изяснена от СРС фактическа обстановка. По делото са представени в снимков вид данни за разположения пътен знак на мястото на нарушението. Въведеното на мястото на нарушението ограничение на скоростта е 70 км/ч. В оспорения ЕФ е посочена посочената разрешена скорост, а превишаването на скоростта е безспорно доказано. Мястото на нарушението е в достатъчна степен индивидуализирано, тъй като в ЕФ не се говори общо за ул.Околовръстния път, а за точно място на констатацията за превишена скорост на автомобила - №437.

Съгласно чл.182, ал.2, т.2 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, в чертите на което безспорно се намира Околовръстният път на [населено място], се наказва, за превишаване от 11 до 20 км/ч - с глоба 50 лв. В настоящия случай безспорно е установено извършването на нарушение от Г. при управление на посоченото превозно средство с превишаване на скоростта с 16 км/ч.

Като е потвърдил оспорения ЕФ, Съдът е постановил правилен съдебен акт. Поради липсата на касационни основания, посочени в чл.63, ал.1 ЗАНН във вр.с чл.348 НПК касационната жалба е

неоснователна. Обжалваното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да се присъди претендираното от него юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ (ред. - ДВ, бр.53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г.), който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 130 до 190 лв. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което са докладвани писмени бележки от ответника чрез юк.П., в които същият е изразил правно становище. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение на СДВР следва да бъде определено в размер на 130 лв. за касационното производство.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.01.2025 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 17087/2023 г.

ОСЪЖДА А. В. Г. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лв. (сто и тридесет лева). Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.